

"Melodier vi mindes"

Kai Normann Andersen Potpourri

1. Så sødt som i gamle dage

Sæt grammofonen i stå, min ven,
stands saxofonernes klage.
Nu vil vi spille på gige igen
så sødt som i gamle dage.
Inde i byen er alt lidt svært;
bedre til landet at tage,
ud for at mærke det dugger skært
så sødt som i gamle dage.

Vindene vover i nattens fred
næppe nok ånde at drage.
Stjernerne hvisker om evighed
så sødt som i gamle dage.
Verden er knap så forvandlet endda,
som nogle vil foredrage.
Han siger: Må jeg? og hun si'r: Ja!
så sødt som i gamle dage.

2. Du gamle Måne

Du gamle måne, der var ingen der så det.
Du gamle måne så kun du kan forstå det.
Du så mig græde, som et barn samme nat,
hun mig havde forladt.
Måne er du virk'lig min ven?
Måne så glem det igen.

3. Jeg har en ven

Hører du hende, den ensomme kvinde,
som nede ved havstokkens rand
sukkende følger de vandrende bølger
og nynner så tyst, som hun kan:
Jeg har en ven, en rigtig sailor,
der vil ta' kegler i hver en havn.
Det er en svend, der går på "varmen",
og midt på armen, der står mit navn.
Så brav og ærlig, ja, han er herlig,
når han mig kærlig ta'r i sin favn.
Jeg har en ven, en rigtig sailor,
han vil ta' kegler i hver en havn.

4. Jeg bli'r så glad, når solen skinner

Hjertet hopper i mit bryst,
dagen går med liv og lyst,
der står skrevet kys på hver pigemund.
Foden flytter sig adræt,
sindet bli'r så lyst og let,
hjernen bli'r så klar, og det har jo sin grund.
Jeg bli'r så glad, når solen skinner,
så glemmes sorg og suk og savn,
når den forgylder tårn og tinder,

så ta'r jeg byen i min favn.
Forklar mig, hvad der sker,
mens jeg går rundt og ler,
Jeg bli'r så glad og fri,
men det er nok fordi,
jeg bli'r så glad, når solen skinner,
på gamle kongens København.

5. Titte til hinanden

Unge folk, kom og lyt,
nu skal I høre det nyeste nyt,
nemlig et program over det I ved,
dette her med kærlighed.
Sid ned, sid ned,
Ha' det lidt med hygge,
mens jeg gi'r jer besked.
Programmet for kærlighed kan lægges
omtrent sådan:
Titte til hinanden, titte til hinanden,
vifte med det ene bryn, skyde et par små
beskedne lyn!
Blinke til hinanden, smile til hinanden,
mødes i et kælent blik,
så det lille hjerte si'r dik! dik!
Og så 1 - 2 - 3 små smil og så ud og kigge
stjerner,
ud og gå under himlens små lanterner.
Titte til hinanden, titte til hinanden,
og et lille kys måske!
Det er alle hjerters a-b-c!

6. Jens og Sofie

Fie var jomfru, og Jens var husar,
de var at se ret et nysseligt par.
Fies øjne var så blå som de bovser Jens
havde på.
Sofie, Sofie til kys og klap hun var parat,
for hun var en pige tilpas for en soldat.

7. Alle går rundt og ...

Alle går rundt og forelsker sig,
hjerterne banker på alfarvej.
Hele verden bli'r ung endnu en gang
og synger vårens sang,
som den har gjort det li' fra Arilds dage.
Hvad der end sker på Guds grønne jord,
hjertet har altid det sidste ord.
Og når våren er inde,
vandrer han hen til hende
og forelsker sig.